

Trần Thị Hà Thân

Tự Dưng

*Mưa nắng cũng có mùa riêng,
Mà đây nhớ đó triền miên tháng ngày.
Câu thơ viết lúc tình đầy,
Chắc gì người biết em gầy hư hao.*

*Tự dung có lúc trở trời,
Nửa mưa nửa nắng hững hờ nhớ thương!*
Trần Thị Hà Thân

Xa Rồi

*Tưởng rằng tay gói môi nồng,
Mà sao cười đắng ngát hồn sâu lên.
Xa rồi giấc mộng êm đềm,
Niềm đau níu kéo lênh đênh suốt đời.*

*Mai này gặp, mắt nhìn nhau, rất thật
Có ngỡ ngàng những tiếng nhớ thương không?*
Trần Thị Hà Thân

Buồn Không?

Thì thôi cũng chỉ là chờ,
Thì thôi tình bỗng ơ hờ trong nhau.
Một ngày dài, nặng nỗi sầu,
Một ngày đời trĩu cơn đau, nhớ người.

Thì thôi em mất tiếng cười,
Như nghe nhịp thở bồi hồi nhạt hơi.
Lời thơ buồn đến chơi vui,
Sâu đây khắp lối ngập trời nhớ thương.

Vô ngôn, ngày những lặng thinh,
Như đi về lại thời tình chưa quen!
Buồn không?

Trần Thị Hà Thân